

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Cluj (Rumunsko) dne 30. července 2018 – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Věc C-500/18)

(2018/C 381/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: AU

Žalované: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Předběžné otázky

- 1) Musí nebo může vnitrostátní soud při výkladu pojmu „neprofesionální klient“, který je uveden v čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2004/39/ES ⁽¹⁾, použít stejná výkladová kritéria, jako jsou kritéria, která definují pojem spotřebitel podle čl. 2 písm. b) směrnice 93/13/EHS ⁽²⁾?
- 2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku, za jakých podmínek může „neprofesionální klient“ podle směrnice 2004/39/ES v takovém sporu, jako je spor v původním řízení, využít postavení spotřebitele?
- 3) Představuje uskutečnění velkého objemu obchodů v relativně krátkém časovém období ze strany „neprofesionálního klienta“ podle směrnice 2004/39/ES a investice značných peněžních částek do finančních nástrojů, jako jsou finanční nástroje definované v čl. 4 odst. 1 bodě 17 směrnice 2004/39/ES, relevantní kritéria pro posouzení postavení spotřebitele v případě „neprofesionálního klienta“ podle této směrnice?
- 4) Musí nebo může vnitrostátní soud při určení vlastní příslušnosti, jelikož má povinnost podle konkrétního případu určit dopad čl. 17 odst. 1 písm. c) nebo čl. 7 bodu 2 nařízení (EU) č. 1215/2012 ⁽³⁾, zohlednit hmotněprávní základ, kterého se žalobce dovolává (výlučně mimosmluvní odpovědnost) jako prostředku nápravy ve vztahu k uzavření údajně zneužívajících ujednání podle směrnice 93/13/EHS, u nichž by bylo rozhodné hmotné právo určeno podle nařízení (ES) č. 864/2007 (Řím II) ⁽⁴⁾, anebo případné postavení žalobce jakožto spotřebitele činí hmotněprávní základ žaloby irrelevantní?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, s. 40).